

अनुशासनं, स्त्री, (अनु + शास् + भावे ल्युट् ।) आ-
देशः । आज्ञा । यथा,—
“इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा आश्रयात्मानुशासनम्” ।
इति श्रीभागवतं ॥ व्युत्पादनं । यथा नामलिङ्गानु-
शासनमित्यमरः ॥ (उपदेशः । नियोगकरणं ।
“अहिंसयैव भूतानां कार्यं श्रेयानुशासनम्” ।
इति मनुः ।)
अनुशीलनं, स्त्री, (अनु पौनःपुन्येन शीलनमभ्यासः,
अनु + शील + भावे ल्युट् ।) पुनःपुनरभ्यासः ।
मुहुः सेवनं । यथा,—
“आनुकूल्येन ह्यव्यानुशीलनं भक्तिरुत्तमा” ।
इति भक्तिरसामृतसिन्धुः ॥
अनुशोचनं, स्त्री, (अनु + शूच + भावे ल्युट् ।)
अनुशोचना । तत्पर्यायः । मन्युः २ श्लोकः ३
शुक् ४ । इति जटाधरः ॥
अनुषङ्गः, पुं, (अनु + सन्ज + भावे घञ् ।) कारुण्यं ।
दया । इति हलायुधः ॥ एकत्रान्वितपदस्यान्य-
त्रान्वयः । यथा । कोषोबलज्ञापहृतमित्यादौ
बलान्वितापहृतस्य कोषेऽन्वयः । न्याये उपनय-
स्थायम्पदस्य निगमनेऽनुषङ्गः । यथा । बङ्गिव्याप्य-
धूमवांश्यायं तस्माद्बङ्गिमान् ॥ प्रसङ्गः । अन्योद्देशेन
प्रवृत्तावन्यस्यापि सिद्धिः । यथा,—
“नित्यक्रियां तथा चान्ये ह्यनुषङ्गफलां श्रुति” ।
इति स्मृतिः ॥
अनुष्टुप्, [भ] स्त्री, (अनु सततं स्तुभ्यतेऽनया,
अनु + स्तुभ् + क्तिप् धत्वं ।) सरस्वती । इति
शब्दरत्नावली ॥ अष्टाक्षरपदं कन्दः । सा तु
समाहंसमविधमष्टमेदेन त्रिधा तत्र शेषस्य
प्रायिकप्रयोगः । तस्य लक्षणं ।
“पञ्चमं लघु सर्वत्र सप्तमं द्विचतुर्थयोः ।
गुरु षष्ठन्तु पादानां श्लेषेऽनियमो मतः” ॥
इति कन्दोमञ्जरी ॥ अस्याः प्रसाराः २५६ । इति
पिङ्गलः ॥
अनुष्ठानं, स्त्री, (अनु + स्था + भावे ल्युट् ।) कर्म्म-
रत्नः । करणं । यथा,—
“कृता श्रीभवदेवेन कर्म्मोनुष्ठानपद्धती” ।
(उपपादनं । व्यवस्थापनं । उपयोगिता । आनु-
रूप्यं । कार्यकरणं । अभ्यासः । अनुशीलनं ।
चर्चा ।
“उपपत्तिपरित्यक्तशास्त्रानुष्ठानमोहितैः” ।
इति राजतरङ्गिणी ।
“अस्य नित्यमनुष्ठानं सम्यक् कुर्व्यादतन्मित” ।
इति मनुः । शास्त्रविहितकर्त्तव्यादिसम्पादनम् ।
“किन्नुत्तुष्ठाननित्यत्वं स्वातन्त्र्यमपकर्षति” ।
इति उत्तरचरिते ।)
अनुष्ठा, स्त्री, (न उष्णं नञ्समासः ।) उत्पलं ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
अनुष्ठा, त्रि, (न उष्णः नञ्समासः ।) अलसः ।
इत्यमरः ॥ उष्णभिन्नः शीतलः बज्रग्रीहौ तु
अनुष्ठाः ॥
अनुष्ठावहिका, स्त्री, (अनुष्ठा शोणला वस्त्रो वस्त्र-
धारयः ।) नीलद्रुष्ठा । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनुसन्धानं, स्त्री, (अनु + सम् + धा भावे ल्युट् ।)
अन्वेषणं । चेष्टा । इत्यादिकाव्यानुसन्धानबला-
दिति काव्यप्रकाशः ॥
अनुसारः, पुं, (अनु + सृ + भावे घञ् ।) अनुसरणं ।
अनुयानं । अनुकामः । यथा,—
“अथ लौहविधिं वक्ष्ये लौहशास्त्रानुसारतः” ।
इति वैद्यकसुखबोधः ॥
अनुहारः, पुं, (अनु + हृ + घञ् ।) अनुकारः । सदृशी-
करणं । सदृशरूपवेषभाषाद्याविष्करणं । इत्य-
मरः ॥ उपमा । इति हेमचन्द्रः ॥
“तद्रूपानुहारस्तु हेतौ सव्ययतद्गुणः” ।
इति साहित्यदर्पणे ।)
अनुक्षणं, स्त्री, (क्षणं क्षणे वीष्णायामवयीभावः ।)
प्रतिक्षणं । सर्वदा । अनवरतं । क्षणशब्दस्य
वीष्णार्थानुपसर्गात्तथावयीभावसमासः ॥
अनुकं, स्त्री, (अनु + उच् + घञ् कः, न्यङ्कादीनाञ्च
इति कुत्वम् ।) कुलं । वंशः । शीलं । स्वभावः ।
इति मेदिनी ॥
अनूकः, पुं, (अनु + उच् + घञ् कः, न्यङ्कादीनाञ्च
इति कुत्वम् ।) गतजन्म । पूर्वजन्म । इति मेदिनी ॥
(वंशः । कुलं । स्वभावः । शीलं ।
“अनूकं तु कुले शीलं पुंसि स्यात् गतजन्मनि” ।
इति मेदिनी ।)
अनुचानः, पुं, (अनु + ज्ञ + लिट् तस्य कानच् ।)
साङ्गवेदविचक्षणः । शिक्षादिषडङ्गसहितवेद-
वेत्ता । इत्यमरः ॥
“इदमूचुरनुचानाः प्रीतिकण्ठकितत्वचः” ।
इति कुमारसम्भवे ।
“ऋषयश्चक्रिरे धर्मं योऽनुचानः स नो महान्” ।
इति मनुः ।)
अनुचानः, त्रि, (अनु + वच् + लिट् तस्य कानच् ।
वेदस्यानुवचनं कृतवान्, उपेयिवानित्यादिना
साधु ।) विनीतः । सविनयः । इति मेदिनी ॥
(साङ्गवेदविचक्षणः ।
“अनुचानो विनीते स्यात् साङ्गवेदविचक्षणोः” ।
इति मेदिनी ॥
शिक्षाकल्पादिषडङ्गसहितवेदाध्ययनकारी, यथा,
“इदमूचुरनुचानाः प्रीतिकण्ठकितत्वचः” ।
इति कुमारसम्भवे ।
“ऋषयश्चक्रिरे धर्मं योऽनुचानः स नो महान्” ।
इति मनुः ॥)
अनुदः, त्रि, (वह + कर्म्मणि क्तः संप्रसारणं ततो
नञ्समासः ।) अविवाहितः । आइवड इति
भाषा । यथा,—
“परिवेत्तानुजोऽनुदे व्येष्टे दारपरियहात्” ।
इत्यमरः ॥
अनुद्यं, त्रि, (अनु + वद् + क्त्वा संप्रसारणं ।) अनु-
वाद्यं । अनुवदनीयं । अवदनीये ऋक्समर्थं । इति
संक्षिप्तसारव्याकरणं ॥
अनूयं, त्रि (न ऊर्णं, नञ्समासः ।) अखण्डं । समग्रं ।
पूर्णं । इति जटाधरः ॥ (अहीनः । अनूयः ।
“इमामनूनां सुरभेरेवेहि” । इति रघुवंशे ।)

अनूयकं, त्रि, (न ऊर्णं, नञ्समासः, ततः स्वार्थे कन् ।)
सकलं । पूर्णं । अखण्डं । इत्यमरः ॥
अनूपं, त्रि, (अनुगता आपोऽत्र, समासान्त अच्,
अस्य उत्वं ।) जलनञ्जलदेशः । जलप्रवितस्थानं ।
तत्पर्यायः । जलप्रायं २ । इत्यमरः ॥ अस्य गुणाः ।
शीतलत्वं । स्निग्धत्वं । वातश्लेष्मकारित्वं । गुरुत्वञ्च ।
इति राजवल्लभः ॥ सतद्देशीयजलगुणाः । गुरुत्वं ॥
घनत्वं । पिच्छिलत्वं । मधुरत्वं । श्लेष्मजनकत्वं ।
स्निग्धत्वं । अग्निनाशित्वं । प्रमेहगलगण्डश्लेष्म-
दृच्छदिप्रभृतिरोगकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ।
अनूपः, पुं, (अनुगता आपोऽत्र, प्रादिभ्यो धातुजस्य
वाचोवाचोत्तरपदलोपश्चेति बज्रग्रीहिः) महिषः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (जलप्रायः । जलनञ्जलः ।
बहुमयुक्तः । “अनूपो महिषे नाम्नुप्रायदेशे तु
वाच्यवत्” । इति मेदिनी ॥)
अनूपजं, स्त्री, (अनूपे जलप्रायदेशे जायते, अनूप +
जन् + डः उपपदसमासः ।) आर्द्रकं । इति राज-
निर्घण्टः ॥
अनूपदेशः, पुं, (अनूपः जलप्रायः देशः कर्म्मधारयः ।)
जलप्रायदेशः । तस्य लक्षणं यथा,—
“नदीपल्लवश्लैषाद्यफलोत्पलकुलेर्युतः ।
हंससारसकारणश्चक्रवाकादिसेवितः ॥
सरोवराहमहिषरुसरोहिकुलाकुलः ।
प्रभृतद्रुमसुखाद्यो नानाशस्यफलान्वितः ॥
अनेकशालिकेदारकदलीक्ष्विभूमिषितः ।
अनूपदेशो ज्ञातव्यो वातश्लेष्ममयात्तिमान्” ॥
इति भावप्रकाशः ॥
अनूरः, पुं, (नास्ति ऊरु यस्य सः ।) सूर्यसारथिः ।
अरुणः । इत्यमरः ॥ (ऊरुहीनः ।) ॥
अनूरसारथिः, पुं, (अनूरः अरुणः सारथिः रथ-
चालको यस्य सः ।) सूर्यः । यथा,—
“गतं तिरश्चीनमनूरसारथेः” ।
इति माघः ॥
अनुजुः, त्रि, (न ऋजुः सरलः, नञ्समासः ।) अस-
रलः । शूठः । इत्यमरः ॥
“न पाणिपादचपलो न नेत्रचपलोऽनुजुः” ।
इति मनुः ।)
अनुष्ठी, [न] त्रि, (ऋणं विद्यतेऽस्य, ऋण + इति
ऋणी, नञ्समासः ।) अऋणी । अधारी । यथा,—
“एकमप्यत्तरं यस्तु गुरुः शिष्ये निवेदयेत् ।
पृथिव्यां नास्ति तद्द्रव्यं यदत्ता सोऽनुष्ठी भवेत्” ॥
इत्याहिकतत्त्वं ॥ ऋणाभावविशेषः । यथा
यच्च उवाच ।
“को मोदते किमाश्चर्यकः पश्याः का च वार्त्तिका ।
वद मे चतुरः प्रप्राणं मृता जीवन्तु बान्धवाः” ॥
युधिष्ठिर उवाच ।
“पञ्चमेऽहनि षष्ठे वा प्राक् पचति खे रष्टे ।
अनुष्ठी चाप्रवासी च स वारिचर मोदते ॥
अऋण्यहनि भूतानि गच्छन्तीह यमालय ।
शेषाः स्थिरत्वमिच्छन्ति किमाश्चर्यमतः पर ॥
तर्कोऽप्रतिष्ठः अतथो विभिन्ना
नैको मुनिर्वैश्व मनं प्रभाष ॥